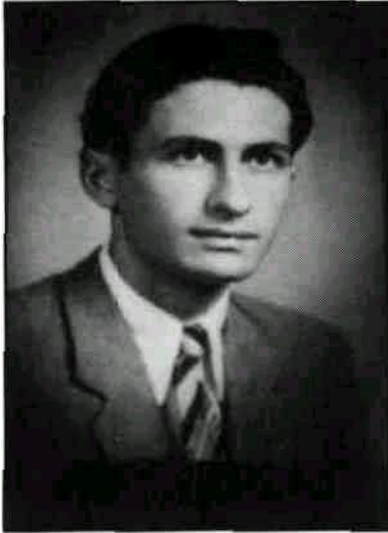

ΔΡΑΚΟΣ ΜΑΡΚΟΣ

Γεννήθηκε στη Λευκωσία στις 24 Σεπτεμβρίου 1932.

Έπεσε τα μεσάνυχτα της 18ης Ιανουαρίου 1957 κοντά στην Ευρύχου.

Γονείς: Δέσποινα και Κυριάκος Δράκος.

Αδέρφια: Μεγαλήνη και Μαρία.

Ο Μάρκος Δράκος φοίτησε στο δημοτικό σχολείο των χωριών Καλοπαναγιώτη, Βατυλής και Λεύκας και αποφοίτησε από την Εμπορική Σχολή Σαμουήλ. Ήταν λογιστής στην Ελληνική Εταιρεία. Διετέλεσε μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΣΕΚ. Το 1952, ως μέλος της επιτροπής της οργάνωσης ΠΕΟΝ, εργάστηκε στην οργάνωση της νεολαίας, συμβάλλοντας αποτελεσματικά στην καλλιέργεια των εθνικοθρησκευτικών ιδεωδών.

Την πρώτη Απριλίου 1955 ηγήθηκε της ομάδας του στην επίθεση εναντίον της τότε Κυπριακής Ραδιοφωνικής Υπηρεσίας και στις 19 Ιουνίου 1955 οργάνωσε βομβιστική επίθεση εναντίον του Αστυνομικού Σταθμού της Πύλης Κυρηνείας στη Λευκωσία. Στις 25 Μαΐου 1955 ηγήθηκε απόπειρας εναντίον του Άγγλου Κυβερνήτη Άρμιτεϊτζ στο κινηματοθέατρο Παλλάς. Συνελήφθη από τους Άγγλους στις 30 Ιουνίου 1955 και κρατήθηκε στις Κεντρικές Φυλακές Λευκωσίας μέχρι τις 15 Ιουλίου οπότε μεταφέρθηκε στο Φρούριο της Κερύνειας με βάση τον νέο νόμο περί κρατήσεως προσώπων άνευ δίκης. Στις 23 Σεπτεμβρίου 1955 δραπέτευσε μαζί με άλλους αγωνιστές και επικηρύχθηκε με το ποσό των 5000 λιρών. Κατέφυγε στα βουνά του Κύκκου, όπου σχημάτισε την πρώτη ανταρτική ομάδα της περιοχής με την επωνυμία «Ουρανός» και διηύθυνε πολλές επιχειρήσεις εναντίον του εχθρού, μεταξύ των οποίων και την ενέδρα στις 15 Δεκεμβρίου 1955 στο Μερσινάκι, όπου έπεσε ο ήρωας Χαράλαμπος Μούσκος και συνελήφθηκαν οι ήρωες Χαρίλαος Μιχαήλ και Ανδρέας Ζάκος. Ο Δράκος κατόρθωσε να διαφύγει τραυματισμένος στο κεφάλι. Στις 12 Νοεμβρίου 1956 μαζί με τον Πολύκαρπο Γιωρκάτζη ηγήθηκαν επίθεσης στην Ξεραρκάκα εναντίον φάλαγγας

στρατιωτικών οχημάτων στον δρόμο Λεύκας-Καλοπαναγιώτη.

Στα λημέρια του Δράκου κατέφυγε και ο Διγενής στις 17 Ιανουαρίου 1956 και παρέμεινε μέχρι τον Μάιο του ιδίου έτους. Τον Διγενή είχε συνοδεύσει ο Δράκος και λίγο πριν την έναρξη του αγώνα από την Κακοπετριά στη Λευκωσία μέσω Λεύκας.

Στις 15 με 16 Ιανουαρίου 1957 ο Μάρκος Δράκος και τέσσερις αντάρτες του είχαν υποχρεωθεί να εγκαταλείψουν το κρησφύγετο τους στην περιοχή Τρουλινός του χωριού Καλοπαναγιώτης, κατόπιν εκτεταμένων ερευνών που άρχισαν εκεί οι Άγγλοι, μετά από προδοσία, και να καταφύγουν στον τομέα Σολέας. Τη νύκτα της 18ης Ιανουαρίου 1957, ενώ προσπαθούσε, επί κεφαλής της ομάδας του, να διασπάσει τον κλοιό των Άγγλων, που επεκτείνοντας τις έρευνες τους είχαν ασφυκτικά περικυκλώσει ολόκληρη την περιοχή Σολέας, και να οδηγήσει τους άνδρες του σε ασφαλέστερο μέρος, ενέπεσε σε ενεδρεύοντες Άγγλους στρατιώτες. «Στην προσπάθειά μας αυτή», αφηγείται ο συναγωνιστής του Τεύκρος Λοΐζου, «πέσαμε τρεις κατά συνέχεια φορές πάνω σε Άγγλους στρατιώτες. Την πρώτη ανταλλάξαμε πυροβολισμούς, τη δεύτερη όχι. Επικρατούσε σφοδρή κακοκαιρία. Στη λάμψη μιας αστραπής ο Μάρκος Δράκος και ένας Άγγλος στρατιώτης αλληλοεπισημάνθηκαν και αλληλοπυροβολήθηκαν. Ήμουν δίπλα του. Τον είδα να πέφτει και άκουσα τον βρόγχο στον λαιμό του. Μου φάνηκε σαν να ήθελε να πει κάτι. Οι υπόλοιποι αλλάξαμε πορεία και καταφέραμε να διαφύγουμε».

Πηγή: Συμβούλιο ιστορικής μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-59: «Οι ηρωομάρτυρες της ΕΟΚΑ». Λευκωσία 1996